

Egyeseknek csak ipartörténet, másoknak az egész életük. Az ércbányászat Pécs város történelmének része, az egyéneknek, családjaiknak a boldogulást jelentette. A kezdetektől, 1955-től egészen 1997-ig, amíg a bányaművelés aktív része tartott. Ennek az időszaknak állít emléket a „Mélyből hangzó szívdobbanás” című könyv, amit Békés Sándor (képünkön) újságíró jegyez. A művet a volt munkatársak jelenlétében mutatták be a Laterum szálló különtermében, 2014. december 10-én.

Meglepően sokan vettek részt az eseményen, ahol az egykori bányászok ismét találkozhattak egymással. Mérnöktől a technikusig, földmérőtől a vájárig, akik eljöttek, azok jobbára már megőszültek, mások haja megritkult. A látható, külsőséges jeleknél azonban fontosabb volt, amit a lelkükben éreztek, amikor az egykori kollégák kezét fogadhattak egymással, megölelhatték korábbi munkatársaikat, néha bajtársaikat.

– Mindenki figyeljen, mert indul a népes! – érkezett a felszólítás az egykori bányaművelőknek. – A kas is megkezdte a süllyedést, aki nem lép be időben, az könnyen lemaradhat. A tréfának szánt mondatok **Turi Gyulának**, a Mecseki Uránbányászok Egyesülete elnökének szájából hangzottak el. Erre aztán minden megjelent elcsendesedett.

– Nem túlzás, az utolsó órában voltunk, amikor ennek az interjúkötetnek a megvalósításához hozzákezdtünk – jelentette ki **Kukai András**, aki geodétaként lépett be egykoron, még 1956. októberében a céghez. Amit abban az időben Bauxitbánya Vállalta néven jegyeztek, fedésben lévő

Írta:

megszólítással. – Rengeteg emlék, személy merült volna feledésbe, ha nem fogunk össze, tükröt állítva egy iparágnak, annak képviselőinek. A munka elkészült, most örömmel jelenthetem, kézbe lehet venni a kötetet.

– A gépeket emberek kezelték, nekik is kötelességünk tisztelni – vette át a szót **Békés Sándor**, aki a szokott igényességével írta meg a szövegeket. Egyenként keresve fel azokat, akik a vágatokban, vagy az íróasztalok mellett vettek részt a nagy, de inkább hatalmas munkában. – Az ércbányászat tette naggyá ezt a város, mindez elvitathatatlan. Az emberek az ország sok-sok szegletéből, egy jobb, szebb élet reményébe érkeztek ide. Döntő többségük meg is állta a helyét. Mindenki, hétezernél is több munkavállaló nem fért volna el a lapokon. Ezért igyekeztünk egy olyan keresztmetszetet adni belőlük, amiből mindenki megtalálhatja a hozzá leginkább hasonló típust.

Akiket a „Mélyből hangzó szívdobbanás” című alkotás érdekel, azok keressék a Mecseki Uránbányászok Egyesületét. A hozzáférés további lehetőségeiről ott tudnak további felvilágosítást adni számukra.